

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 6Csp/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121414790
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mišúnová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:6121414790.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Dagmar Mišúnovou v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803, zastúpená Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej Z. E., J.. XX.XX.XXXX, G. Ď. XX, o zaplatenie 2.527,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanej domáhala zaplatenia 3.991,38 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.196,90 eur od 02.12.2020 do 23.12.2020, 5 % ročne zo sumy 3.032,90 eur od 24.12.2020 do 22.01.2021, 5 % ročne zo sumy 2.868,90 eur od 23.01.2021 do 26.02.2021, 5 % ročne zo sumy 2.704,90 eur od 27.02.2021 do 21.04.2021, 5 % ročne zo sumy 2.500,90 eur od 22.04.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedla, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 medzi jej právnou predchodkyňou - Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobkyňou a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 01.12.2020 postúpila právny predchodkyňa žalobkyne na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Právna predchodkyňa žalobkyne uzatvorila so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 07.04.2017 Zmluvu č. 104361411050417 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobkyňa je toho názoru, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam, v ktorých ju právna predchodkyňa žalobkyne v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňovala v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne

upozomená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobkyne predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.687,38 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 3.196,90 eur, z riadneho úroku vo výške 1.145,44 eur, z úroku z omeškania vo výške 318,79 eur a z poplatkov vo výške 26,25 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaná po postúpení pohľadávky do ku dňu spisania žalobného návrhu vykonala úhrady: vo výške 164,00 eur dňa 23.12.2020, vo výške 164,00 eur dňa 22.01.2021, vo výške 164,00 eur dňa 26.02.2021, vo výške 204,00 eur dňa 21.04.2021. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.991,38 eur pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.500,90 eur, riadneho úroku vo výške 1.145,44 eur, úroku z omeškania vo výške 318,79 eur a poplatkov vo výške 26,25 eur.

2. Na preukázanie svojich tvrdení k žalobe pripojila: Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohou, Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Základnú informáciu o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, Žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová zo dňa 05.04.2017, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 05.04.2017, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 05.04.2017, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu zo dňa 05.04.2017, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, Všeobecné poisťné podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 01.04.2017, Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.03.2019 s doručenkou, Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 04.02.2019, Prehľad splátok a úhrad, Pokus o zmier zo dňa 07.12.2020, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020, Pokus o zmier zo dňa 07.06.2021.

3. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz resp. výpis z účtu o reálnom poskytnutí finančných prostriedkov žalovanej. Namietala nesprávne postúpenie pohľadávky na žalobkyňu a jej aktívnu vecnú legitimáciu vzhľadom k tomu, že podľa Národnej banky Slovenska žalobkyňa nemá bankovú licenciu. Zároveň vzniesla námietku premlčania. Namietala tiež existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Poukázala na skutočnosť, že právna predchodkyňa žalobkyne nekonala s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. náležite nezistovala bonitu žalovanej, čoho následkom je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej namietala, že zmluva nemá náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z., a preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje úroková sadzba a výška úroku 14,90 % je viac ako 2-násobok úrokových sadzieb u bežných bankových poskytovateľov úverov v danom čase. Mala za to, že žalobkyňa nemá nárok na úroky po zosplatnení úveru. Tiež poukázala na absenciu jej podpisu na Zmluve. Namietala, že žalobkyňa nepredložila potvrdenie o prevzatí oznámenia o zosplatnení pohľadávky z úveru žalovanou. Uviedla, že nežiadala poistenie schopnosti splácať úver, pričom nemala možnosť od tejto povinnosti ustúpiť, nakoľko by nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. V prípade, ak by súd žalobe žalobkyne vyhovel, žiadala aby jej súd povolil dlh splácať v splátkach po 25,00 eur mesačne.

4. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdeniami žalovanej. Uviedla, že z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné, aby bola táto možnosť dohodnutá, aby bol dlžník v omeškani aspoň tri mesačné splátky a musí byť na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva. Právna predchodkyňa žalobkyne si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodla so žalovanou v čl. I ods. 5 Zmluvy úvere. Právna predchodkyňa žalobkyne výzvou zo dňa 04.02.2019 vyzvala žalovanú na úhradu omeškaných splátok a upozornila ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že v čase odoslania tejto upomienky bola žalovaná v omeškani s plnením minimálne troch splátok. Nakoľko žalovaná omeškané splátky neuhradila, podaním zo dňa 15.03.2019 vyhlásila právna predchodkyňa žalobkyne mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe uvedeného, má žalobkyňa za to, že došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Zároveň poukázala na ustanovenie § 17 a § 20 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Mala za to, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá bola v čase postúpenia predčasne splatná na subjekt, ktorý je od 05.08.2016 držiteľom oprávnenia poskytovať úvery bez obmedzenia rozsahu v zmysle rozhodnutia Národnej banky Slovenska. K postúpeniu pohľadávky došlo po splnení podmienok aj v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zák. o bankách. Čo sa týka námietky premlčania žalovanej, pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá

zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (15.03.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 24.12.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 24.12.2018. Oprávnenie žalobkyne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 24.01.2019, t.j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobkyňa pre nesplnenie tejto splátky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušila ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná nebola v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 15.03.2019, toto svoje právo uplatnila v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 24.02.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnila v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 24.02.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 24.02.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 24.02.2019) a uplynula by najskôr dňa 24.02.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 30.06.2021, žalobkyňa má za to, že svoj nárok uplatnila na súde pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej uviedla, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa, nakoľko žalovaná bola v čase poskytnutia úveru zamestnaná na trvalý pracovný pomer od 12/2011 a zároveň deklarovala, že je vydatá a má stredoškolské vzdelanie. Žalobkyňa má za to, že v prípade ak mala údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovanej, nedošlo k porušeniu povinnosti posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Poskytovateľ úveru je povinný brať do úvahy príjmy a výdavky spotrebiteľa alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Žalobkyňa je preto toho názoru, že preukázaním, že právna predchodkyňa žalobkyne disponovala informáciami o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovanej, došlo k preukázaniu riadneho postupu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že Zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, žalobkyňa uviedla, že žalovaná nepredložila relevantné tvrdenia o ich existencii, prípadne ani neuviedla, ktoré zmluvné podmienky považuje za neprijateľné. Žalobkyňa má za to, že predmetná Zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto konania je zmluvou o úvere podľa Obchodného zákonníka, preto je potrebné vychádzať z toho, že úver bol poskytnutý vo výške a za podmienok dohnutých v Zmluve a nie je potrebné jeho poskytnutie v deklarovanej výške osobitne preukazovať. Čo sa týka tvrdenia žalovanej, že žalobkyňa nemá nárok na úrok po zosplatnení úveru, žalobkyňa je toho názoru, že úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t.j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Závazok dlžníka platiť úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky je tak v súlade s § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvne dohodnuté úroky z úveru za dobu od ich poskytnutia až do ich vrátenia, keďže sa na takúto povinnosť veriteľovi zmluvne zaviazal a tento jeho záväzok trvá aj po odstúpení veriteľa od zmluvy, ktorým vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je. Opačný výklad zákonných ustanovení by neprimerane ochránil neplatiaceho dlžníka a veriteľa pripravil o ušlý zisk spočívajúci v riadnom úroku. Uvedený postup by v konečnom dôsledku viedol k teórii, že nedodržanie podmienok a nesplácanie prijatého úveru riadne a včas by pre dlžníka predstavovalo výhodnejšie postavenie, kedy by mu síce bol poskytnutý úver v plnej výške, avšak dlžník by nemusel po vyhlásení predčasnej splatnosti z dôvodu neplnenia zmluvných povinností splácať riadny úrok, ku ktorého úhrade sa v zmluve zaviazal.

5. Vo veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavila žalovaná, ktorá svoju neúčast ospravedlnila. Súd preto v zmysle § 180 CSP konal v jej neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 s prílohou, Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Základnou informáciou o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, Žiadosťou o flexipôžičku - bezúčelová zo dňa 05.04.2017, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 05.04.2017, Spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou zo dňa 05.04.2017, Informáciou finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu zo dňa 05.04.2017, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, Všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 01.04.2017, Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.03.2019 s doručenkou, Treťou upomienkou - pokus o zmier zo dňa 04.02.2019, Prehľadom splátok a úhrad, Pokusom o zmier zo dňa 07.12.2020, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 07.12.2020, Pokusom o zmier zo dňa 07.06.2021 a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 05.04.2017 žalovaná požiadala právnu predchodkyňu žalobkyne (VÚB, a.s.) o flexipôžičku - bezúčelovú, žiadosťou č. 104361411050417, a to vo výške 4.500,00 eur pri dobe splácania 96 mesiacov. V rámci informácií o žiadateľovi, žalovaná uviedla rodinný stav: vydatá, vzdelanie: stredoškolské bez maturity. V rámci informácií o zamestnaní žiadateľa, žalovaná uviedla identifikačné údaje zamestnávateľa, začiatok zamestnaneckého pomeru: 12/2011, hlavný zamestnanecký pomer: trvalý pracovný pomer, profesia: remeselníci a pracovníci s osobitnou kvalifikáciou, odvetvie: priemyselná výroba.

8. Dňa 07.04.2017 právna predchodkyňa žalobkyne so žalovanou uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 104361411050417. Na základe uvedenej zmluvy sa právna predchodkyňa žalobkyne zaviazala poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 4.500,00 eur a žalovaná sa poskytnutý úver zaviazala splatiť pri lehote splatnosti 96 mesiacov, čerpaní úveru jednorazovo dňa 07.04.2017, celkovom počte splátok 96, dátume prvej anuitnej splátky 24.04.2017, dátume poslednej anuitnej splátky 24.03.2025 - termín konečnej splatnosti úveru, dobe trvania úverovej zmluvy- do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výške úrokovej sadzby: 12,90 % p.a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru, mesačnej anuitnej splátky vrátane poisťného 78,68 eur, z toho mesačná splátka poisťného 3,65 eur, výške úrokovej sadzby bez zľavy z voliteľnej služby 14,90 % p.a. platnej ku dňu schválenia úveru, RPMN 13,87 %, priemernej RPMN 13,31 %, celkových nákladoch dlžníka 2.747,88 eur, výške poplatku za poskytnutie úveru 45,00 eur, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru 7.247,88 eur, výške odplaty 14,87 %.

9. Listom zo dňa 04.02.2019 „Tretia upomienka - pokus o zmier“ právna predchodkyňa žalobkyne žalovanú vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy vo výške 248,53 eur. Žalovanú zároveň upozornila na možnosť požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere a možnosť odstúpenia od zmluvy.

10. Listom zo dňa 15.03.2019 právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovanú na splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to vo výške 4.130,52 eur v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Z potvrdenia o doručení vyplýva, že žalovaná si predmetný list prevzala dňa 25.03.2019.

11. Právna predchodkyňa žalobkyne VUB, a.s. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 postúpila žalobkyňi pohľadávku voči žalovanej ako vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Právna predchodkyňa žalobkyne postúpenie pohľadávky žalovanej oznámila listom zo dňa 07.12.2020.

12. Listom zo dňa 07.12.2020 žalobkyňa žalovanú vyzvala na úhradu pohľadávky v sume 5.126,25 eur titulom zmluvy č. 104361411050417.

13. Listom zo dňa 07.06.2021 žalobkyňa žalovanú vyzvala na úhradu pohľadávky v sume 4.452,38 eur titulom zmluvy č. 104361411050417.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

16. Podľa § 1 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako zákon o spotrebiteľských úveroch) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

17. Podľa § 2 písm. a), b), d) zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 7 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 11 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

20. Podľa § 17 ods. 1 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnou predchodkyňou žalobkyne VÚB, a.s. v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka bola dňa 07.04.2017 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 104361411050417 v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na základe ktorej sa právna predchodkyňa žalobkyne zaviazala poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 4.500,00 eur a žalovaná sa poskytnutý úver zaviazala splatiť za podmienok dojednaných v zmluve. Zároveň sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, keďže túto uzatvorila žalovaná ako spotrebiteľka, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu.

27. Ešte pred skúmaním meritórneho nároku žalobkyne sa súd z úradnej povinnosti zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Súd preto skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu. Z ustanovenia § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi len ak sú kumulatívne splnené zákonom ustanovené podmienky, pričom jednou z nich je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovaným vyplýva, že termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na 24. 3. 2025. Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalobkyňou bola uzatvorená dňa 13. 11. 2020, t. j. ešte pred dátumom konečnej splatnosti úveru. Postúpenie pohľadávky z tohto úveru tak prichádzalo do úvahy iba v prípade, že pohľadávka z predmetného úveru by sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru.

28. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje

za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdanía väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je. Alebo posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. S poukazom na citové zákonné ustanovenia súd konštatuje, že je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta právnym predchodcom žalobkyne. Pokiaľ si žalobkyňa uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, teda § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobkyňu, aby preukázala, že bonitu žalovanej náležite skúmala jeho právna predchodkyňa a že si splnila povinnosti plynúce pre ňu, resp. vo vzťahu k jej právnej predchodkyňi z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018).

30. Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta.

31. Žalobkyňa skúmanie bonity preukázala len na základe vyplnenej žiadosti o poskytnutie úveru. Skúmanie bonity zo strany právneho predchodcu žalobkyne bez overenia výšky čistého mesačného príjmu, výdavkov na živobytie, prípadné dlhové na poistení, daniach a podobne, nie je postačujúce pre splnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Bez toho, aby právny predchodca žalobcu skúmal aj iné spomínané aspekty, napr. celkové mesačné výdavky žalovanej, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovanej splácať dlh zo zmluvy. Nemožno teda konštatovať, že zo strany právneho predchodcu žalobkyne sa jednalo o konanie s odbornou starostlivosťou. Iba vzájomným porovnaním všetkých rozhodujúcich činiteľov je totiž možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je schopný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný plniť svoje záväzky. Je možné uzavrieť, že veriteľ si nesplní povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ak bude vychádzať len z objektívne predloženého osobného prehlásenia dlžníka o jeho majetkových pomeroch. Už gramatickým a logickým výkladom § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom úvere možno dôjsť k záveru, že dostatočnými nie sú informácie získané iba od spotrebiteľa. Odborná starostlivosť predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, boli overené, resp. objektívne podložené minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vychádzal len z vyjadrenia spotrebiteľa o jeho schopnosti splácať úver, uvedené nepochybne predstavuje formalistický prístup dodávateľa k splneniu povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom úvere. Za týchto okolností právny predchodca žalobkyne zjavne nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ale naopak, tieto svoje povinnosti porušil, keď riadne neskúmal príjem a výdavky žalovanej, čím sú naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona prvá veta, t.j. že právny

predchodca žalobkyne nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, t.j. úver bol nesprávne zosplatený. Právny predchodca žalobkyne teda nemohol pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko nekonal s odbornou starostlivosťou. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách oprávňuje banku postúpiť na iný subjekt len peňažný záväzok, s ktorým je dlžník v omeškaní (z dôvodovej správy k uvedenému zákonu týkajúcej sa predmetného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie upravuje možnosť využitia inštitútu postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácaného dlhu) a nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá ešte nebola splatná. Z uvedeného teda vyplýva, právny predchodca žalobkyne nemohol postúpiť žalobkyňu tzv. „živý úver“. Pokiaľ teda právny predchodca žalobkyne postúpil svoju pohľadávku na žalobkyňu konal v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto je Zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žalobkyňa teda nie je v prejednávanej veci aktívne vecne legitimovaná. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobkyne súd žalobu v celom rozsahu zamietol (rovnako viď rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5CoCsp/4/2021 zo dňa 31.3.2021).

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v spore v celom rozsahu úspešná, a teda jej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania. Keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).